

Mona Johansson ser knypplandet som ett sätt att öva på logiskt tänkande. Ofta funderar hon ut egna mönster eller utgår från instruktionslösa bilder där hon själv måste komma på hur hon ska göra för att skapa den bild hon tänkt.

Konsten att korsa trådar

2012-06-07 **KNYPPNING** Geometriska mönster, smycken och improvisationstekniker.
I lördags öppnade Mona Johanssons knypplingsutställning på Gyllene Hinden i Hindås.

– Det är problemlösning, man måste gilla att fundera ut hur man ska göra. Och så är det lyckokänslan när man löst det. Du kan inte tänka på så mycket annat under tiden som du knypplar utan måste koncentrera dig, säger Mona Johansson, 73.

Mona berättar att hon lärde sig knyppla när hon var liten och att hon sysslade intensivt med det i drygt 20 år. Under den tiden har hon gått mängder av kurser, hållit en del själv och åkt på knypplingsresor till länder som Tjeckien, England och Holland.

Under årens lopp har hon sett knyppningen förändras. Från att ha varit ett brukshantverk, där det främst handlade om att dekorera saker som dukar och sjalar, har det blivit en konstform i sig själv.

På utställningen på Gyllene Hinden visar Mona upp knyppning som är som tavlor. Vissa verk är abstrakta: geometriska mönster och improvisationstekniker. Andra är konkreta – som de färgglada fåglar, fjärilar och fiskar hon hängt på väggen. Hon har knypplat armband och halsband, lönnlöv, skira och oregelbundna tavlor där spetsar länkats samman till vad som nästan ser ut som regn.

På ett litet podium ligger tre spetsar i en teknik hon lärt sig i Danmark. Den går helt enkelt ut på att skapa en form och fylla den med olika mönster, låta konstverket växa fram som det råkar bli utan att planera och ändra. "Dogmateknik" säger Mona.

Annars är hon mest förtjust i tjeckisk knyppning, där det är vanligt att skapa bilder.

Att den traditionella knyppningen förändrats i Sverige tror hon till stor del beror på internet.

– När internet kom och man kunde resa exploderade det, man kan se och läsa om allt.

De flesta av Monas mönster har hon hittat på själv eller klurat ut från bilder hon sett. Många tekniker kommer från andra länder, och när hon letar runt på internet är de långt ifrån alltid hon hittar instruktioner på svenska. Då blir det till att fundera. Under de kurser hon gått på har hon lärt sig flera länders grundtekniker. Med hjälp av dem och lite logiskt tänkande kan hon oftast komma på hur mönstren blivit till och sitter ihop. Det är som att lösa korsord, funderar hon. Eller som att lära sig språk.

Grunden i all knyppning är en sorts flätning, att korsa och vrida trådar enligt olika system och låta täta ytor kombineras med glesa för att bilda mönster. Sedan har olika länder olika grundkombinationer, grundtekniker och grundidéer om vad som är vackert. När hon förstått dem går det att skapa på de olika ländernas knyppingsspråk. Utställningen pågår till den 28 juni.